

Újjáteremtés

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 3:19; 6:11-13; Ézsaiás 11:6-9;
János 14:1-3; 1Korinthus 15:52-58; Jelenések 21:1-5

„De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik” (2Pt 3:13).

2Pt 3:10-13 szakaszában Péter apostol azt tárgyalja, hogy mi lesz az ég és a föld sorsa: elpusztulnak, mindazzal egyetemben, ami bennük van.

Ám a történetnek ezzel még nincs vége, távolról sem, mert helyettük Isten új eget és új földet fog teremteni!

Nézzük meg, milyen ellentét feszül a létezés két formája között! A régiben a bűn uralkodik, az újban igazság lakozik. A régi felett a halál az úr, az újon az élet. Az ellentét nem is lehetne ennél szembeötlőbb, élesebb!

Amint ezekből az ígéretekben is kitűnik, Isten teremtői szerepe nem ért véget a föld első megteremtésével. Azzal a munkával sem fejeződik be, amit bennünk visz végbe: azaz, hogy Krisztusban új teremtéssé tesz. Nem, tovább folytatódik! Az Úr szavának természetfeletti hatalmával egykor megteremtette a világot, majd újjá is teszi azt, szintén természetfeletti erővel.

A teremtés utóbbi tette nélkül valójában minden addigi teremtése semmivé lenne. Isten nekünk adott ígéretei az új éggel és új földdel érnek a csúcspontra.

ÚJ KEZDET

A tudomány és a Biblia viszont egyetért abban, hogy egyik szerint sem marad meg örökké a föld olyan formában, ahogyan most ismerjük. A tudomány (legalábbis bizonyos irányzatai) szerint a véletlennek ugyanazok a hideg és érzéketlen erői, amelyek folytán egykor létrejött a föld és rajta az élet, lesznek azok a hideg és érzéketlen erők, amelyek végül, a véletlen következtében majd elpusztítják azt. A Biblia is azt tanítja, hogy nem marad meg örökké a föld így, hanem valóban el fog pusztulni. A tudomány által felvázolt verzió szerint azonban a pusztulás örökre véget vetne mindennek. Ezzel szemben a Biblia arról ír, hogy a régi elmúlásával kezdődik majd el az egészen új és csodálatos élet, ami már örökké fog tartani.

Milyen képet ad a jövőről Jel 21:1-5 szakasza? Milyen nagyszerű ígéretek várnak ránk? Miért csakis Isten képes mindezt megadni?

Nem vitás, az új életre vonatkozó ígéretek között az az egyik legjobb, hogy soha többé nem lesz már sem halál, sem szenvedés. Isten nyilván nem tartja jónak egyiket sem. Nem képezték részét a megteremtett világnak, amikor az Úr kijelentette, hogy „*imé igen jó*” (1Móz 1:31). A halál és a szenvedés idegen, betolakodó, Isten soha nem akarta, hogy az első világ részévé váljanak, az új világban pedig nem is lesz helyük. Jézus ezek eltörléséért jött a földre, az újjáteremtett földön tehát már nem lesz részünk bennük.

Az új teremtés új kezdetet hoz. Vége lesz majd a bűn nyomorúságos kísérleteinek. Az eredményeket már látjuk, egyértelműek: a bűn halált és szenvedést hoz, Isten törvénye pedig az élet törvénye.

Amint Isten kezdetben megteremtette az eget és a földet, új eget és új földet is fog teremteni, velük pedig új kezdetet ajánl fel nekünk. Csak Isten, csak a Teremtő teheti ezt meg, ígéreteit pedig Jézus értünk vállalt tettei révén kaphatjuk meg. A megváltási terv nélkül nem lenne semmi reményünk azon túl, amit az élet most ajánl – és ez elég gyászos gondolat.

Miért döntően fontos számunkra az új élet ígérete? Mit érne a hitünk nélküle?

PORBÓL ÉLETRE

Miből teremtette meg Isten Ádámot, és mi lett a bűn következménye (1Móz 2:7; 3:19)?

Isten a porból teremtette meg Ádámot, úgy lett belőle élőlény. Az Úrnak az volt a terve, hogy amíg fenntartja vele a kapcsolatot, addig megmarad élete. Amikor Ádám bűnt követett el, elszakította magát az élet Forrásától. Ebből következően idővel meghalt, visszatért a földre.

Ézs 26:19 és Dán 12:2 verseit olvasva mit mondhatunk, mi történik majd azokkal, akik a föld porában nyugszanak?

A keresztények a feltámadás ígérétségében találnak reménységet. Jób ezt így fejezte ki: „*ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent*” (Jób 19:26, új prot. ford.). A hívő ember számára a halál csak átmeneti. Isten, aki megformálta Ádámot a föld porából, majd az élet leheletét fújta bele, nem felejtette el, hogyan kell embert teremteni a porból. A feltámasztás éppen annyira teremtő cselekedet lesz, mint Ádám eredeti megteremtése volt.

Milyen tanítás rejlik 1Kor 15:52-58 szakaszában, ami elválaszthatatlannul kötődik Mózes első könyve teremtési beszámolójához?

Jézus második adventjekor az igazak feltámadása egy szempillantás alatt történik meg. Hasonlóan az ember eredeti megteremtéséhez, ez is természetfeletti esemény lesz, mindent Isten visz végbe, ami szintén éles ellentétben áll a teista evolúció elméletével. Hiszen ha Isten nem az evolúciós fejlődés évmilliói alatt teszi újjá az embert, hanem egy pillanat alatt, akkor az első körben is bizonyára képes volt megteremteni az embert evolúció nélkül. A feltámadás reménysége újabb bibliai bizonyíték, ami cáfolja a teista evolúció elgondolását.

Mit árul el a tudomány korlátairól az, hogy hallgat a feltámadásról – ami pedig számunkra alapvetően, döntően fontos?

AZ EMBER VISSZAKAPJA URALMÁT

Olvassuk el 1Móz 1:28 és Jn 12:31 verseit! Amikor Isten megteremtette világunkat, milyen szerepet adott Ádámnak és Évának? Utána azonban ki ragadta magához a hatalmat, ki lett e világ fejedelme?

Isten Ádámra bízta a világ feletti uralom felelősségét, amit bűne következtében ő részben letett. Attól kezdve Sátán gyakorolta a hatalmát a teremtett világ felett, előidézve a most mindenütt megnyilvánuló romlást és erőszakot. A kereszt után azonban Jézus visszaszerezte a földet Sátán karmaiból (lásd Mt 28:18; Jn 12:31; Jel 12:10). Noha Sátán még mindig működhet a földön, most is pusztíthat, annak azért örülhetünk, hogy napjai meg vannak számlálva: ezt Krisztusnak a kereszten aratott győzelme garantálja.

Milyen igazságokat ismerhetünk meg 2Tim 2:11-12 és Jel 5:10 verseiből (lásd még 1Kor 6:2-3)?

Az üdvözültek királyi és papi tekintélyt nyernek. A királyság gondolata a hatalom valamilyen formáját idézi fel, a papságé pedig közvetítő szerepre utal Isten és a többi teremtmény között – talán más világok lakói, akik nem ismerték meg a bűnt és az általa okozott bajokat.

„A világegyetem minden kincse kutatásra tárul Isten megváltott gyermekei elé. A halandóság béklyóitól megszabadult ember fáradhatatlanul szárnyal távoli világok felé, amelyeknek lakói sírtak az emberi szenvedés láttán, de örömeinek csendült ajkukon már egyetlen ember megtérésének hírére is. E föld lakói kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukott lények boldogságában és bölcsességében” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 601. o.). Vajon mit jelent az, hogy „kimondhatatlan élvezettel osztoznak az el nem bukott lények boldogságában és bölcsességében”? Mit tanulhatunk az el nem bukott lényektől? És ők tőlünk?

TOVÁBBI HELYREÁLLÍTÁS

Most az állatvilágnak természetesen része a ragadozó életforma. A „tápláléklánc” kifejezés is arra emlékeztet, hogy a mostani földi élet ökológiájában milyen fontos szerepe van a ragadozóknak. Nehéz is elképzelni a világot nélkülük. Kezdetben azonban minden földi állat növényevő volt (1Móz 1:30). Az állatok nem fordultak egymás ellen, nem ették meg egymást. 1Móz 1:30 verse ugyan nem említi a víziállatokat, de valószínűleg rájuk is ugyanezek az elvek vonatkoztak, amikor Isten az egész teremtett világot megszemlélve kimondta: „igen jó”.

Olvassuk el 1Móz 6:11-13 és 9:2-4 verseit! Az özönvíz idejére milyen változások álltak be a természetben? Hogyan romlott tovább az ember és az állatok kapcsolata az özönvíz után?

Ami békésnek indult, az romlással, kegyetlenséggel és erőszakkal telt meg. Ilyen következményekkel jár a bűn. A korábban „igen jó” világ annyira rosszra vált, hogy saját pusztulását idézte elő.

Az özönvíz után az állatok félni kezdtek az emberektől. Ez vonatkozott a szárazföldi, a vízi és a szárnyas állatokra egyaránt, ami feltűnő ellentétben állt a korábbi helyzettel. Arra gondolhatunk, hogy ekkor csökkent az ember uralma az állatvilág felett.

Világunkban az élőlények közötti jelenlegi viszonyok mennyiben különböznek attól, amit Isten a jövőre vonatkozóan megígért (Ézs 11:6-9; 65:25)?

Ézsaiás próféta megkapó költői nyelven fejezi ki, hogy az újjáteremtett földön nem lesz erőszak. Az új földön már nyoma sem lesz az özönvíz előtti világra jellemző romlásnak és erőszaknak, ami akkor pusztulásáért kiáltott. Béke, harmónia és együttműködés lesz majd a jellemző. Mi már annyira hozzászoktunk a kegyetlenségekhez, a ragadozók létéhez és a halálhoz, hogy mást nehezen is tudunk elképzelni.

Amint látjuk, az evangélium roppant nagy hangsúlyt helyez a helyreállításra. A végső helyreállítást egyedül Isten képes elvégezni, de mi az, amit már most, a saját döntéseinkkel megtehetünk mi magunk?

AZ ISTENNEL VALÓ KAPCSOLAT HELYREÁLLÍTÁSA

„A bűnbeesés előtt Ádám szemtől szemben beszélhetett Alkotójával” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 9. o.). A bűneset után azonban ez a szoros kapcsolat sok szempontból gyökeresen megváltozott.

Hogyan változtatta meg a bűn az Isten és ember között korábban meglévő szoros kapcsolatot (1Móz 3:24; 2Móz 33:20; 5Móz 5:24-26)?

A bűn megtörte az Isten és ember közötti kapcsolatot. Az Úr elküldte színe elől az első emberpárt, ami a biztonságukat szolgálta, hiszen az ember nem láthatta többé Istent szemtől szemben úgy, hogy életben maradjon.

Isten viszont bevezette a megváltási tervet, ami által a megtört kapcsolat helyreállítható - még ha ezért neki magának rettenetes árat is kellett fizetnie.

Olvassuk el Jn 14:1-3 és Jel 22:3-5 verseit! Milyen ígéretet tett Jézus a tanítványainak a kereszthalála előtt? Mi következik ebből?

Isten és az ember kapcsolatának ismét helyre kell állnia, a béke és a személyes találkozás megvalósul. A földön nem lesz átok, és Isten visszaállít majd mindent, ami egykor elveszett. A megváltottak új környezetben, új életet élhetnek, új békében a teremtett világ többi részével, új kapcsolatban Istennel. Ekkor teljesedik majd be Isten eredeti terve az ember megteremtésével. Maradéktalan lesz az összhang Isten, az emberiség és a teremtés egésze között, ami örökre meg is marad.

Hogyan tanulhatjuk meg élvezni a szoros kapcsolatot Istennel már most, az ég és a föld újjáteremtése előtt? Mely döntéseink hatnak az Istenhez fűződő kapcsolatunkra - akár pozitív, akár negatív módon?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Az évek, az örökkévalóság évei folyamán még káprázatosabb, még dicsőségesebb dolgok tárulnak fel Istenről és Krisztusról. Nő a szeretet, a tisztelet és a boldogság, miként a tudás is. Az ember minél többet megtud Istenről, annál jobban csodálja jellemét. Ahogy Jézus feltárja a megváltás kincseit és a Sátánnal vívott nagy küzdelem csodálatos eredményeit, a megváltottak szívét még nagyobb áhítat tölti be, és még mámorosabb örömmel pengetik aranyháfájukat. Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer hang cseng össze a dicsőítés hatalmas kórusában...

A nagy küzdelem véget ért. Nincs többé bűn, és nincsenek bűnösök. Az egész világegyetem megtisztult. A végtelen nagy teremtettséget tökéletes harmónia és boldogság tölti be. Tőle, aki mindent teremtett, árad az élet, a fény és az öröm a határtalan téren át. Élők és élettelenek – a legparányibb atomtól a legnagyobb csillagig – tökéletes szépségükkel és felhőtlen boldogságukkal hirdetik, hogy Isten a szeretet” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház. 601-602. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Főként *A jelenések könyvéből* igyekezzünk összegyűjteni annyi bibliai idézetet, amennyit csak tudunk, azzal kapcsolatban, hogy milyen lesz az újjáteremtett föld! Beszéljessünk a csoportban ezeknek a szövegeknek a jelentéséről! Mi teszi ránk a legnagyobb hatást az új föld jellemzőit olvasva? Mi az, amit a legnehezebb megértünk?
- 2) A teremtésről szóló tanítás *Mózes első könyve* 1-2. fejezetei szerint hogyan viszonyul ahhoz a tanításhoz, ami az ég és a föld újjáteremtéséről szól? Mit kellene értenünk az újjáteremtés alatt, ha igaz volna a teista evolúció elgondolása?
- 3) Mit mond Pál Róm 8:18 és 2Kor 4:16-17 verseiben? Milyen vigaszt találunk szavaiban?
- 4) Gondolkozzunk a „helyreállítás” evangéliumi elvéről! Mire utal maga ez a szó? Minek a helyreállítása történik meg? Hogyan? Milyen szerepünk lehet az egész folyamatban?
- 5) Az új ég és új föld ígérete mit mutat meg Isten jellemével kapcsolatban?

ELVÉGEZTETETT

„Isten hangja hallatszik és ez a hang kihirdeti, hogy igazságának eleget tettek. Sátánt legyőzték. Krisztus földön fáradozó és küzdő társait az Atya elfogadta *'ama Szerelmesben'* (Ef 1:6). A mennyei angyalok és az el nem bukott világok képviselői előtt Isten igaznak nyilvánítja őket. Ahol Krisztus van, ott kell lennie az Ő egyházának is. Nevezetesen ott, ahol *'irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják egymást'* (Zsolt 85:10). Az Atya karjaival átöleli Fiát és azt mondja: *'Imádják őt az Istennek minden angyalai'* (Zsid 1:6).

Kibeszélhetetlen örömmel a fejedelemségek és hatalmasságok elismerik az élet Fejedelmének a felsőbbségét. Az angyalok serege arca borul Krisztus előtt, miközben boldog kiáltás töri meg a menny összes udvarát. *'Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcsességet és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást'* (Jel 5:12)...

A mennyei örömmel ebből a jelenetéből Krisztus saját csodálatos szavainak visszhangja tér vissza hozzánk a földre: *'Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez és a ti Istenetekhez'* (Jn 20:17). A mennyei és a földi család egy család. Igen, mert a mi Urunk felment a mennybe és érettünk él. *'Ennekokáért ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy esedezték érettők'* (Zsid 7:25)” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó. 740-741. o.).